

V práci o pelhřimovské architektuře na počátku 20. století následuje po úvodu kapitola o historii, která se dále člení na podkapitoly o historii města v období od poloviny 19. století do počátku 2. světové války, založení odboru Klubu Za starou Prahu v Pelhřimově s mapováním jejich činnosti a posléze podkapitola věnovaná pelhřimovskému děkanovi Františku Bernardu Vaňkovi, aktivním členovi odboru, jenž se zasloužil díky svým kontaktům o krášlení města. O ochraně památek pojednává následující oddíl snažící se informovat o přístupu obyvatel k památkám.

Ve třetí kapitole se nachází nerealizované projekty pražského Klubu Za starou Prahu jako je návrh na úpravu hřbitova, návrh kubistického kříže, návrh na úpravu radnice a hotelu Rosol. Poté následují realizované stavby Klubu Za starou Prahu, které uvádí podkapitola o kubismu. Dále pak podkapitoly o samotných stavbách: o Drechselově vile, Fárově domu a úpravě věznice. V páté kapitole se zmiňují pelhřimovské stavby vzniklé patrně bez konzultace s Klubem ani odborem. Jejich autory byli místní stavitelé a architekti. Nejdůležitějšími stavbami zmíněnými v jednotlivých podkapitolách jsou Linhartův dům, vila Marie Jelínkové, Vánova vila, obchodní dům firmy Fleischl a Herrmannové a Masarykovy chlapecké školy. Práce je uzavřena závěrem a obrazovou přílohou.